

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. P. od 1 lutego 2022 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek J. S. prowadzącą działalność pod firmą (...).

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w dniu 1 lutego 2022 r. pomiędzy ww. płatnikiem , a A. P. została zawarta umowa o pracę na czas określony od 1 lutego 2022 r. do 28 lutego 2022 r. , która przewidywała zatrudnienie na stanowisku pomocy szwalni , w pełnym wymiarze czasu pracy i miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3 100,00 zł. Kolejną umowę o pracę zawarto na czas określony od 1 marca 2022 r. do 31 grudnia 2022 r. Od dnia 25 kwietnia 2022 r. A. P. stała się niezdolna do pracy , a za okres od 17 maja 2022 r. do 7 czerwca 2022 r. wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego za czas niezdolności do pracy przypadający w okresie ciąży. W ocenie organu rentowego po stronie płatnika nie było faktycznej potrzeby zatrudnienia A. P., a świadczy o tym brak zatrudnienia pracownika na jej miejsce. W ocenie organu rentowego działania polegające na zgłoszeniu do ubezpieczeń A. P. w charakterze pracownika świadczą o chęci świadomego osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych i skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z chorobą. Tym samym na podstawie art.83 § 1 Kodeksu cywilnego w związku z art. 300 Kodeksu pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził ,że umowa o pracę zawarta między płatnikiem , a A. P. , jako zawarta dla pozor, jest nieważna i A. P. z tego tytułu nie podlega ubezpieczeniom społecznym.

/decyzja k.42 – 45 akt ZUS/

W dniu 29 września 2022 r. pełnomocnik A. P. złożył odwołanie od ww. decyzji. Skarżonej decyzji zarzucił:

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 12 ust 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, iż A. P. jako pracownik względem płatnika składek - J. S. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 1 lutego 2022 roku, podczas gdy zgodnym zamiarem stron było zawarcie umowy o pracę pomiędzy skarżącą a płatnikiem składek, a umowa ta była faktycznie wykonywana od dnia zawarcia umowy o pracę z pracodawcą, ubezpieczona spełniała wszystkie przesłanki do objęcia ubezpieczeniem społecznym: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym jako pracownik;
- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 22 k.p. poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą przyjęciem iż pomiędzy pracownikiem, a pracodawcą nie występowały jakiegokolwiek elementy charakterystyczne dla stosunku pracy, podczas gdy analiza przedłożonego w sprawie materiału dowodowego potwierdza, że łączący strony stosunek prawny posiadał w przeważającej wadze elementy charakterystyczne dla stosunku pracy;
- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 83 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu iż zawarta pomiędzy skarżącą a płatnikiem składek umowa o pracę zawarta została dla pozor i w celu obejścia prawa, w związku z powyższym uznając, iż skarżąca nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu, podczas gdy z całości zebranego materiału dowodowego wynika, iż umowa o pracę była faktycznie wykonywana , miała charakter realny i tym samym uprawniający ubezpieczoną do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od chwili nawiązania stosunku pracy u płatnika składek;
- błąd w ustaleniach faktycznych, który miał istotny wpływ na treść wydanego w sprawie rozstrzygnięcia poprzez uznanie, że umowa o pracę nie była faktycznie wykonywana, a zamiarem stron było jedynie uzyskanie przez skarżącą

możliwości uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, podczas gdy skarżąca wykonywała w spornym okresie pracę na rzecz płatnika składek;

Pełnomocnik A. P. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że A. P. jako pracownik u płatnika składek J. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 lutego 2022 r. Nadto pełnomocnik A. P. wniósł o zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie k.3 – 7 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.10 – 12/

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2023 r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie , a zainteresowana J. S. przyłączyła się do stanowiska skarżącej.

/protokół rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. P. urodziła się (...), legitymuje się wykształceniem średnim. Od dnia 1 stycznia 2022 r. A. P. nie posiadała tytułu do ubezpieczeń , gdyż w dniu 31 grudnia 2021 r. zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej.

/okoliczności bezsporne/

Zainteresowana płatnik składek J. S. od 18 maja 2021 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). W ramach prowadzonej działalności J. S. zajmuje się szyciem odzieży , w tym odzieży dziecięcej. W 2021 r. z ww. działalności płatnik osiągnął przychód w wysokości 16 949,00 zł , a w okresie od 1 stycznia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r. przychód płatnika wyniósł 32 212,96 zł. W ramach prowadzonej działalności płatnik składek do września 2022 r. zatrudniała 1 szwaczkę z wynagrodzeniem minimalnym , przy czym sama płatnik składek również zajmuje się szyciem odzieży.

/okoliczności bezsporne , wypis z (...) k.82 , zestawienie przychodów k.83 – 84 , zestawienie k.85 – 86 , zeznania świadka A. C. min.00:24:14 – 00:31:51 , zeznania zainteresowanej min.00:34:25 – 00:34:38 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:15:17 – 00:22:42 rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

W związku z koniecznością wykonywania prac związanych z wykończeniem uszytych ubrań , płatnik składek podjęła decyzję o zatrudnieniu dodatkowego pracownika.

/zeznania zainteresowanej min.00:34:25 – 00:34:38 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:15:17 – 00:22:42 rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

A. P. szukała pracy już od połowy grudnia 2021 roku z uwagi na zamykanie swojej działalności gospodarczej. W styczniu 2022 roku dowiedziała się , że jest w ciąży. W trakcie przeprowadzki z domu rodzinnego do O. udała się do sklepu osiedlowego i na drzwiach zobaczyła ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika do pracy na stanowisko pomocy na szwalni, do którego był załączony numer telefonu. Odwołująca zadzwoniła pod wskazany numer i umówiła się na rozmowę. Strony ustaliły , że pierwsza umowa będzie na okres próbny, a potem zawrą umowę na czas określony. Strony wcześniej się nie znały.

/zeznania zainteresowanej min.00:34:25 – 00:34:38 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:15:17 – 00:22:42 , zeznania wnioskodawczyni min.00:34:06 – 00:34:25 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:34 – 00:15:17 rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

W dniu 1 lutego 2022 r. A. P. odbyła badania lekarskie, które nie wykazały przeciwwskazań do wykonywania przez nią obowiązków na stanowisku pomocy szwaczki.

/zaświadczenie lekarskie k.89/

W dniu 1 lutego 2022 r. płatnik składek zawarł z wnioskodawczynią umowę o pracę na czas określony od dnia 1 lutego 2022 r. do 28 lutego 2022 r. A. P. została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pomocy szwalni, z wynagrodzeniem wysokości 3 010,00 zł brutto.

/umowa o pracę k.106/

Zgodnie z zakresem obowiązków do powierzonych wnioskodawczyni prac należało:

- pakowanie odzieży
- czyszczenie uszytego produktu z nici
- podprasowywanie
- porządkowanie miejsca pracy
- wykonywanie obowiązków zgodnie z przyjętym systemem i rozkładem czasu pracy
- przestrzeganie przepisów i zasad BHP zakładu pracy zgodnie z odbytymi szkoleniami.

/zakres obowiązków pracownika k.103/

W chwili zawierania umowy o pracę wnioskodawczyni wiedziała, że jest w ciąży.

/dokumentacja medyczna k.43 – 45 , dokumentacja medyczna k.76 , zeznania wnioskodawczyni min.00:34:06 – 00:34:25 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:34 – 00:15:17 rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

W dniach od 1 do 2 lutego 2022 r. A. P. odbyła szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

/karta szkolenia k.105/

W związku z zawartą umową o pracę wnioskodawczyni została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 1 marca 2022 r. płatnik składek zawarł z wnioskodawczynią umowę o pracę na czas określony od dnia 1 marca 2022 r. do 31 grudnia 2022 r. A. P. została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pomocy szwalni, z wynagrodzeniem wysokości 3 010,00 zł brutto.

/umowa o pracę k.97/

W zakresie powierzonych obowiązków pracowniczych wnioskodawczyni zajmowała się oczyszczaniem uszytej odzieży z nitek , przyczepianiem metek , umieszczaniem nap w odzieży typu „body” , jej składaniem oraz pakowaniem. Powierzone obowiązki wnioskodawczyni wykonywała w godzinach od 7 do 15. Wnioskodawczyni pozostawała pod ścisłym kierownictwem J. S. , która wydawała jej stosowne dyspozycje.

/zeznania świadka A. C. min.00:24:14 – 00:31:51 , zeznania zainteresowanej min.00:34:25 – 00:34:38 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:15:17 – 00:22:42 , zeznania wnioskodawczyni min.00:34:06 – 00:34:25

w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:34 – 00:15:17 rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

Od 25 kwietnia 2022 r. A. P. przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim.

/okoliczności bezsporna/

A. P. urodziła dziecko w dniu 10 września 2022 r.

/odpis aktu urodzenia k.42/

W czasie nieobecności wnioskodawczyni w pracy płatnik składek nie zatrudniła innego pracownika na jej miejsce, a w okresie tym korzystała z pomocy swoich dorosłych dzieci. Poza tym w (...) córka zainteresowanej rzuciła szkołę i zaczęła przychodzić do pracy do szwalni pomagać matce. Na miejsce odwołującej nikt nie został zatrudniony, gdyż ciężko jest znaleźć pracownika, nikt nie chce takiej pracy za minimalne wynagrodzenia, a poza tym córka nadal pomaga w pracach pomocniczych.

/zeznania świadka A. C. min.00:24:14 – 00:31:51 , zeznania zainteresowanej min.00:34:25 – 00:34:38 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:15:17 – 00:22:42 rozprawy z dnia 27 czerwca 2023 r. , płyta CD k.127/

Stosunek pracy z wnioskodawczynią ustał z uwagi na upływ czasu na jaki zawarto umowę o pracę.

/świadcstwo pracy k.108 – 109/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Zeznania świadka , zainteresowanej oraz wnioskodawczyni dotyczące wykonywania przez nią pracy na rzecz płatnika są spójne i logiczne. Świadek – szwaczka zatrudniona u zainteresowanej, będąca osobą obcą do stron, potwierdziła w całości, że skarżąca wykonywała sporne zatrudnienie. Co jednak istotne, zeznający określili nie tylko, na czym polegały obowiązki ubezpieczonej, ale wskazali również szczegółowo na sposób działania firmy płatnika. Sąd dał wiarę spójnym, niesprzecznym i wzajemnie się uzupełniającym zeznaniom. Znajdują one ponadto poparcie w materiale dowodowym z dokumentów. Zeznający wykazali się zgodną i spójną wiedzą, co do tego, na jakich warunkach i w jakim celu wnioskodawczyni została zatrudniona, czym się zajmowała w trakcie wykonywania pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2023 r., poz.1230) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych została zawarta w przepisie art.8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy, o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanego przez art. 22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści art. 22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Legalis nr 88987).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu jest uwarunkowane nie tyle samym faktem zawarcia umowy o pracę i opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę, jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana, jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art.83§1 k.c. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku II UK 148/07, Lex nr 846577; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku II UK 321/04, OSNP 2006/11-12/190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 roku II UKN 244/00, OSNP 2002/20/496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 roku II UK 204/09, Lex nr 590241). Przy czym nie jest to jedyna postać pozorowości umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdza się, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji, gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia. Nawiązanie umowy o pracę może, bowiem wynikać z czynności faktycznych wyrażających się z jednej strony zobowiązaniem pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, z drugiej zobowiązaniem pracodawcy do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art.22§1 k.p.).

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej pomiędzy A. P. , a płatnikiem składek J. S. stojąc na stanowisku, iż jej podpisanie oraz zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych było czynnościami pozornymi dokonanymi jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między wnioskodawczynią, a płatnikiem składek umowa o pracę nie była realizowana.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku I PK 110/06 Lex nr 207175; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 roku, III PK 39/09, Lex nr 578140). W wyroku z dnia 25 listopada 2005 roku (I UK 68/05, Lex nr 177165) Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 roku (I

PK 146/05 (Lex nr 234370) Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między wnioskodawczynią, a płatnikiem składek umowa o pracę nie była realizowana.

Wskazać należy, że zatrudnienie wnioskodawczyni było podyktowane wolą realizacji przez płatnika przyjętej przez siebie strategii prowadzenia firmy, a co również istotne, wynikało z jego uzasadnionych potrzeb. Zainteresowana szukała pracownia m.in. poprzez wywieszenie ogłoszenia na drzwiach sklepu i w ten sposób odwołująca trafiła do niej do pracy. A. P. szukała pracy już od połowy grudnia 2021 roku z uwagi na zamykanie swojej działalności gospodarczej. W styczniu 2022 roku dowiedziała się, że jest w ciąży. W trakcie przeprowadzki z domu rodzinnego do O. udała się do sklepu osiedlowego i na drzwiach zobaczyła ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika do pracy na stanowisko pomocy na szwalni, do którego był załączony numer telefonu. Odwołująca zadzwoniła pod wskazany numer i umówiła się na rozmowę. Strony ustaliły, że pierwsza umowa będzie na okres próbny, a potem zawrą umowę na czas określony. Strony wcześniej się nie znały.

Powierzone wnioskodawczyni obowiązki, sprowadzające się do oczyszczania uszytej odzieży z nitek, przyczepiania metek, umieszczania nap w odzieży typu „body”, jej składania, czy też jej pakowania, nie wymagały od niej szczególnych kwalifikacji. Również wynagrodzenie odwołującej nie było wygórowane. Niewątpliwym jest natomiast, że A. P. wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze, z których była rozliczana, a nadto pozostawała pod ścisłym kierownictwem J. S., która wydawała jej stosowne dyspozycje. Nie ulega także wątpliwości, że wnioskodawczyni w rozpatrywanym okresie zatrudniała tylko jedną szwaczkę, jak również sama szyła. Zatrudnienie skarżącej i wykonywanie przez nią zakreślonych czynności potwierdziła również pracująca w firmie szwaczka, będąca osobą obcą dla stron. Przy tej organizacji pracy nie może zatem dziwić, że zainteresowana poszukiwała osoby do pomocy przy wykańczaniu wyprodukowanej odzieży i taki też był cel zatrudnienia wnioskodawczyni. Wnioski organu rentowego o tym, że u płatnika nie powstała konieczność zatrudnienia wnioskodawczyni w oparciu o umowę o pracę nie zasługuje zatem na uznanie. Całokształt materiału dowodowego, a w szczególności ustalenie, na czym polegały obowiązki pracownicze wnioskodawczyni wskazują jednoznacznie na rzeczywistość zawartej umowy o pracę.

Należy podkreślić, że w czasie nieobecności wnioskodawczyni w pracy płatnik składek nie zatrudniła innego pracownika na jej miejsce, a w okresie tym korzystała z pomocy swoich dorosłych dzieci. Poza tym w (...) córka zainteresowanej rzuciła szkołę i zaczęła przychodzić do pracy do szwalni pomagać matce. Na miejsce odwołującej nikt nie został zatrudniony, gdyż ciężko jest znaleźć pracownika, nikt nie chce takiej pracy za minimalne wynagrodzenia, a poza tym córka nadal pomaga w pracach pomocniczych, co potwierdziła zeznająca świadek.

Reasumując, należy jednoznacznie stwierdzić, że skarżąca w toku niniejszego postępowania wykazała, iż w spornym okresie świadczyła ona pracę w oparciu o umowę o pracę. Łączący strony stosunek prawny spełniał bowiem wszystkie elementy z art. 22 kp. Odwołująca zobowiązała się do wykonywania pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy, wykonywała te czynności pod kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca wypłacał jej z tego tytułu wynagrodzenie. Jednocześnie pracę tę wykonywała osobiście, co potwierdził zebrany w sprawie materiał dowodowy.

Jedynie na marginesie należy podkreślić, że nawet gdyby przyjąć, iż rzeczywistym celem zawartej umowy o pracę była wyłącznie chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako cel podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana, a tak było w przypadku wnioskodawczyni. Chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako motywacja do podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, a dążenie do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę, ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu jego obejście, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy, a zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala to stwierdzić.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję ZUS zmienił i stwierdził, że A. P. jako pracownik u płatnika składek J. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 lutego 2022 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz A. P. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

S.B.